

?Cinc dies més sense pluja i un augment de 6°C en la temperatura, efectes del canvi climàtic al Pirineu

Un equip de la UB estudia el risc d'esdeveniments extremadament secs i calorosos a l'àrea pirinenca a final de segle

Imatge de prats de muntanya afectats per la sequera a les Valls d'Àneu | Òscar Jorba

Un equip de la **Universitat de Barcelona (UB)** ha analitzat com podrien ser en el futur els **períodes secs i càlids al Pirineu** segons diferents escenaris d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. Els resultats, publicats a la revista **Natural Hazards and Earth System Sciences**, mostren que en una situació intermèdia (limitant les emissions que acceleren el canvi climàtic) no hi hauria un **augment** de ratxes seques de llarga durada, però sí de la **temperatura** durant aquests períodes.

En canvi, si aquestes emissions no es reduïssin durant tot el segle XXI, els períodes sense precipitacions a l'estiu durarien cinc dies més de mitjana i, a més, es veurien acompanyats d'un **augment de la temperatura de fins a 6°C** en comparació amb les actuals.

[intext1]

A la **recerca** hi ha participat l'investigador **Marc Lemus-Cánovas**, del Grup de Climatologia de la UB, i **Joan Albert López-Bustins**, professor del Departament de Geografia. Tots dos formen part de l'**Institut de Recerca de l'Aigua** de la UB i consideren que aquests resultats suposarien "un augment potencial dels riscos ambientals, com ara incendis forestals, greus pèrdues de rendiments de cultius, efectes negatius sobre la biodiversitat o sobre els recursos hídrics", entre

d'altres.

Dos variables que incrementen els riscos mediambientals

L'**informe** ha analitzat, d'una banda, si la durada dels dies consecutius sense precipitació ha augmentat o augmentarà en el futur i, de l'altra, si quan es produeixin aquests períodes secs, les temperatures màximes seran més altes que avui dia. És la primera vegada que s'estudien aquestes **dos variables** conjuntament a l'àrea del Pirineu, una aproximació que permet evitar una infraestimació del risc que suposen aquestes condicions climàtiques per a la zona.

"L'**estrès hídric** al qual està sotmesa la vegetació per una combinació d'un període llarg de **sequera** i una **temperatura elevada** és més alt que si tan sols analitzem un dels dos components. La concurrència de llargs períodes secs i temperatures extremadament càlides pot induir riscos mediambientals com **incendis forestals**, pèrdues de rendiment en els **conreus**, i en general, problemes greus a l'entorn de la **biodiversitat** de l'àrea estudiada, que no es detectarien tenint en compte només una de les variables", explica Lemus-Cánovas.

[intext2]

L'estudi ha partit de **dades climàtiques** de les diverses parts del Pirineu des del 1981 fins al 2015. Aquesta informació s'ha obtingut, en part, gràcies a la feina duta a terme des de l'**Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic** a través del projecte CLIMPY, que ha permès recuperar una gran quantitat de sèries climàtiques. "Aquestes dades ens indiquen que, fins avui, el risc que comporta l'ocurrència simultània de ratxes seques de llarga durada i de temperatures màximes extremes s'ha vist incrementat per l'augment d'un d'aquests components: la temperatura. Això ha succeït d'una manera similar tant a la primavera com a l'estiu, i a tot el Pirineu en general", destaca l'investigador.

Temperatures cada cop més extremes

Segons els investigadors, aquests resultats subratllen la importància d'aturar la tendència a l'alça d'**emissió de gasos d'efecte hivernacle**. "Hem vist que un escenari intermedi no és ideal, perquè l'augment tèrmic és molt notable. Ara bé, un augment dràstic de la durada dels períodes secs i alhora de les temperatures extremes podria conduir a un **escenari catastròfic**, a causa de les greus implicacions que tindria en una zona molt fràgil, on el 59% de la superfície està coberta per boscos", alerten.

En aquest sentit, Lemus-Cánovas assenyala que aquest estudi hauria de donar "més arguments per facilitar recursos públics als actors que es dediquen a la gestió forestal i ecològica del Pirineu, amb la finalitat d'adaptar-la per al futur en la mesura que sigui possible". Així, conclou que promoure una política de mitigació del canvi climàtic és una assignatura "pendent".